

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 maja 2019 r. w sprawie R 919/2018-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie zgłoszenia skarżącej;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą w niniejszym postępowaniu i w postępowaniu przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 25 lipca 2019 r. — Nord Stream 2/Parlament i Rada

(Sprawa T-526/19)

(2019/C 305/80)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nord Stream 2 AG (Zug, Szwajcaria) (przedstawiciele: L. Van den Hende, J. Penz, adwokaci, i M. Schonberg, Solicitor)

Strona pozwana: Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności całej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/692 z dnia 17 kwietnia 2019 r.
- obciążenie pozwanych kosztami niniejszego postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady równego traktowania będącej ogólną zasadą prawa Unii, jako że dyrektywa zmieniająca pozbawia skarżącą możliwości odstąpienia od stosowania przepisów dyrektywy 2009/73/EC⁽¹⁾ pomimo dużych nakładów inwestycyjnych poniesionych już w chwili przyjęcia dyrektywy zmieniającej, a nawet jeszcze przed przedstawieniem projektu tej dyrektywy, podczas gdy wszystkie inne istniejące podmorskie gazociągi importowe kwalifikują się do objęcia odstępstwem.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności będącej ogólną zasadą prawa Unii, jako że dyrektywa zmieniająca nie jest w stanie osiągnąć zamierzonych przez nią celów i nie może w żadnym razie przyczynić się w wystarczającym stopniu do realizacji tych celów, które przewyższają obciążenia, jakie ona nakłada.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady pewności prawa będącej ogólną zasadą prawa Unii, jako że dyrektywa zmieniająca nie uwzględnia odpowiednich dostosowań w odniesieniu do szczególnej sytuacji skarżącej, lecz przeciwnie, ma na celu w szczególności wywarcie na nią negatywnego wpływu.
4. Zarzut czwarty dotyczący nadużycia władzy, ponieważ dyrektywę zmieniającą przyjęto w celu innym niż cele, dla których przyznano uprawnienia wykorzystane do jej przyjęcia.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, ponieważ dyrektywę zmieniającą przyjęto z naruszeniem wymogów nałożonych na podstawie protokołu nr 1 do TUE i TFUE w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, protokołu nr 2 do TUE i TFUE w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności oraz porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa.
6. Zarzut szósty dotyczący braku uzasadnienia wymaganego na podstawie art. 296 TFUE.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 94–136).

Skarga wniesiona w dniu 24 lipca 2019 r. — Arranz de Miguel i in./EBC i SRB

(Sprawa T-528/19)

(2019/C 305/81)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Ricardo Arranz de Miguel (Madryt, Hiszpania), Alejandro Arranz Padierna de Villapadierna (Madryt), Felipe Arranz Padierna de Villapadierna (Madryt), Ricardo Arranz Padierna de Villapadierna (Madryt), Nicolás Arranz Padierna de Villapadierna (Madryt) (przedstawiciele: adwokaci R. Pelayo Jiménez i A. Muñoz Aranguren)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (EBC), Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)